

На трапéзата, когдà щéми да хўртўками нѣщо, не подовáка никогдà да приказками черножéачны, и на́йпаче гнўсна́вы рáботи, нитò да сà любоврепíрами, нитò да сà гнѣвими, нитò на сáвгити, но да хўртўками за нѣщà рáдостны.

Когдà дрўгити совершáтц да идáтц, тóм чáсц подовáка, и мý да престáними, и да й-мамы грíжа, дà не óстáними посáбдны.

